

4. Näcken som riddare.

LOPPIS, Svenssons saml. 19, 21.

Ur Albin Karlssons vishäfte. Uppt. A. P. Svensson.

1. Jungfrun hon gångar sig till havs-
stranden ner,
— det blåser kallt väder ifrån sjön —
där så möter henne så stolt en riddare.
— allalla, de löndeliga sorger —
  2. Och riddaren bjöd sköna jung-
frun sin hand:
»Säg lyster eder vandra på vitan sjöa-
strand?»
  3. Och jungfrun hon önska sig rid-
darn till att få:
»I måsten först bedja min fader om lov.»
  4. Och riddaren rider opp till jung-
fruns faders gård:
»Jag vill med din dotter nu draga häri-
från.»
  5. Han fatta så höviskt i jungfru-
nens hand,
han leder henne fram till förgyllande
karm.
  6. Ja färden den skulle mot kyrkan
nu gå,
men riddarn red ner i närmaste å.
  7. »Ack käre herr riddare, låten mig
gå,
jag vill eder giva min faders hela gård.»
  8. »Din faders gård så vill jag alls
ej ha,
på stranden du önska jag skulle dig ta.
  9. Med mig skall du ner i havets sa-
lar gå,
för sent du din tanke nu ångra får.»
  10. Men jungfrun hon ropa till värl-
dens frälsare:
»Ack fräls du mig, Herre, ifrån bedrö-
velse!»
  11. Och Herren i nåde nu hennes
själ tar,
den döde sen näcken lämnade kvar.
  12. Och näcken han sitter och sörjer
på sten:
— det blåser kallt väder ifrån sjön —
»Jag aldrig får äga en jungfru skär och
ren.»
— allalla, de löndeliga sorger —
-